

**Ý nghĩa nội tại của việc kính sợ Chúa
trong gia tế của Đức Chúa Trời**

Đọc Kinh văn: Châm. 1:1, 7; 2:4-5; 3:5-10; 8:13; 9:10; 10:27; 14:2, 26-27; 15:16, 33a; 16:6; 19:23

I. Nguyên tắc đầu tiên để sống đời sống con người đúng đắn là con người phải kính sợ Chúa, tôn kính Chúa; kính sợ Chúa là sợ xúc phạm Ngài, sợ mất hiện diện Ngài, và sợ sẽ không nhận được Ngài là phần thưởng trong thời đại kế tiếp; chúng ta nên sợ việc đánh mất nụ cười của Chúa trong thời đại này và phần thưởng của Ngài trong thời đại kế tiếp—Châm. 1:1, 7; Êph. 4:30; 2 Cô. 5:9-10:

- A. Kính sợ Chúa là nghĩ và quan tâm đến Ngài trong mọi sự, không bao giờ quên rằng Ngài là Đức Chúa Trời tuyệt diệu, Đấng đã tạo dựng chúng ta (Ês. 43:7); kính sợ Chúa làm chúng ta ngưng làm điều ác, cũng làm cho chúng ta cảm động vì những nỗi khổ của người khác, tỏ lòng thương xót và trắc ẩn đối với họ.
- B. Kính sợ Chúa không chỉ là trốn chạy khỏi những điều tội lỗi mà còn hơn thế nữa là cũng khước từ bản ngã; kính sợ Chúa không chỉ là sợ rằng mình phạm tội hoặc thế tục, nhưng sợ rằng những gì chúng ta làm là ra từ chính mình, không ra từ Chúa—Mat. 16:24; 2 Cô. 4:5.
- C. Kính sợ Đức Chúa Trời là khởi đầu sự khôn ngoan, và sự hiểu biết về Đấng Thánh chính là sự am hiểu; hiểu biết, khôn ngoan và am hiểu đều đến từ Đức Chúa Trời; nếu chúng ta kính sợ Ngài, tôn kính Ngài thì những điều này sẽ là tài sản của chúng ta—Châm 1:1, 7; 2:4-5; 3:5-10; 8:13; 9:10; 10:27; 14:2, 26-27; 15:16, 33a; 16:6; 19:23.

II. Ê-sai nói tiên tri rằng Linh của Đức Giê-hô-va—Linh của sự khôn ngoan, Linh của sự am hiểu, Linh của sự mưu luận, Linh của đại năng, Linh của tri thức và Linh của sự kính sợ Đức Giê-hô-va—sẽ ngự trên Đấng Christ—Ês. 11:1-2:

- A. Linh ấy luôn ở với Chúa Jesus và là một với Ngài; Ngài đã bước đi bởi Linh và sống một đời sống trong Linh, với Linh, bởi Linh và qua Linh; Ê-sai 11:2 cho thấy rằng Linh đã được hiển lộ với tất cả các thuộc tính kể trên trong đời sống làm người của Chúa—Lu. 4:1, 14; 10:21; Gi. 1:32; Mat. 12:28.
- B. Trong đời sống làm người của Ngài, Jesus được đổ đầy Linh của sự kính sợ đầy tôn tính và vâng phục đối với Chúa; Ngài cũng vui lòng kính sợ Chúa; trong sự phục sinh, Ngài bây giờ là Linh bao-hàm-tất-cả, cung ứng dồi dào của Jesus Christ, tức là Linh của sự kính sợ Đức Giê-hô-va, Đấng bao hàm đời sống làm người không thể mô tả được và chức vụ của Chúa Jesus—Ês. 11:2-3; Phil. 1:19:
  - 1. Không có con người nào kính sợ Đức Chúa Trời nhiều như Jesus; trong việc thực hiện chức vụ Tân Ước của Đức Chúa Trời, Chúa Jesus nói rằng Ngài không bao giờ làm bất cứ điều gì từ chính Ngài (Gi. 5:19), Ngài không làm công tác của riêng Ngài (4:34; 17:4), Ngài không nói lời riêng của Ngài (14:10, 24), Ngài làm mọi sự không bởi ý muốn của riêng Ngài (5:30), và Ngài không tìm kiếm vinh hiển của riêng Ngài (7:18).
  - 2. Jesus đã sống một đời sống mà trong đó, Ngài làm mọi sự trong Đức Chúa Trời, với Đức Chúa Trời, và cho Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời ở trong nếp sống của Ngài, và Ngài là một với Đức Chúa Trời; đây là thực tại ở trong Jesus (Êph. 4:20-21); chúng ta cần xin Chúa là Linh của thực tại dẫn chúng ta vào thực tại của việc kinh nghiệm đời sống thuận phục và đời sống vâng phục của Ngài đối với Cha (Gi. 16:13; Phil. 2:5-11).
  - 3. Mỗi ngày, chúng ta cần mở ra cho Cha cách hoàn toàn và tuyệt đối, xin Ngài đổ đầy chúng ta bằng Đấng Christ phục sinh là Linh bao-hàm-tất-cả, đó cũng là Linh của sự kính sợ Chúa, tức Linh trong đời sống làm người và chức vụ của Chúa Jesus—Lu. 11:5-13.

III. Kính sợ Đức Chúa Trời là tin cậy Ngài—Châm. 3:5-8, 26; 16:1, 9, 20, 33; 19:21; 30:5-6:

- A. Châm Ngôn 3:5-8 truyền cho chúng ta phải trọn lòng tin cậy Chúa và không nương cậy nơi sự am hiểu của riêng mình; trong mọi đường lối mình, chúng ta nên nhận biết Ngài,

và Ngài sẽ làm thẳng các nẻo của chúng ta; chúng ta không nên khôn ngoan theo mắt mình; chúng ta nên kính sợ Chúa và lìa khỏi điều ác; điều này sẽ chữa lành thân thể chúng ta và làm khỏe khoắn xương cốt chúng ta.

- B. “Phước cho người nào tin cậy Đức Giê-hô-va / và có Đức Giê-hô-va là sự tin cậy mình. / Người sẽ như cây trồng bên dòng nước, / Đâm rễ bên dòng suối, / Sẽ không sợ khi nóng bức đến; / Vì lá nó vẫn xanh tươi, / Không lo lắng khi gặp năm hạn hán / và sẽ không ngừng ra trái”—Giê. 17:7-8:
1. Theo gia tể của Đức Chúa Trời, người tin cậy Đức Chúa Trời giống như cây trồng bên dòng nước, tượng trưng cho Đức Chúa Trời là mạch nước sống—2:13.
  2. Cây lớn lên bên dòng sông bằng cách hấp thụ mọi phong phú của dòng nước ấy; đây là bức tranh về gia tể của Đức Chúa Trời, là điều được thực hiện bởi sự ban phát của Ngài; để nhận lãnh sự ban phát thần thượng, chúng ta là cây phải hấp thụ Đức Chúa Trời là nước—đc. 1 Cô. 3:6.
  3. Những sự phong phú của Đức Chúa Trời-cung ứng, mà được ban phát vào chúng ta là cây, sẽ cấu tạo chúng ta bằng thần tính của Đức Chúa Trời và làm cho chúng ta lớn lên vào trong mức lượng của Đức Chúa Trời (Côl. 2:19); bằng cách này, chúng ta và Đức Chúa Trời trở nên một, có cùng yếu tố, thể yếu, cấu tạo và dáng vẻ (Khải. 4:3; 21:11).
- C. Người chú ý đến lời sẽ tìm được lợi ích, và ai tin cậy Chúa thì được phước (Châm. 16:20); Chúa sẽ là sự tin cậy của chúng ta, và Ngài sẽ giữ chân chúng ta khỏi mắc bẫy (3:26).
- D. Những người yêu mến Đức Chúa Trời học tập kính sợ Đức Chúa Trời bằng cách đến với Chúa trong Kinh văn (2:3-5; Gi. 5:39-40); chúng ta được truyền bảo phải dựa vào và vâng phục Lời của Đức Chúa Trời như là bằng chứng cho việc chúng ta kính sợ Đức Chúa Trời (Phục. 6:2).

IV. Kính sợ Chúa nghĩa là chúng ta cũng tôn trọng Ngài:

- A. Châm Ngôn 3:9-10 nói rằng chúng ta phải lấy thực chất và huê lợi đầu mùa của mình mà tôn trọng Chúa; khi đó, các kho của chúng ta sẽ đầy tràn dư dật và những thùng của chúng ta sẽ tràn rượu mới.
- B. Chúng ta không nên là những người kiếm nhiều tiền để tích trữ của báu cho tương lai; ít nhất là một phần mười, tức là những trái đầu mùa trong sản vật của chúng ta, phải được dâng cho Đức Chúa Trời; chúng ta nên luôn luôn rộng rãi trong việc dâng những gì mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta; như vậy là tôn trọng Đức Chúa Trời—Mal. 3:7-12; 2 Cô. 9:6-8.
- C. Chúng ta nên nài xin Chúa làm cho lòng chúng ta đơn thuần trong sự kính sợ danh Ngài; “Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy chỉ dạy cho tôi biết đường lối Ngài, / Thì tôi sẽ đi trong lẽ thật của Ngài; / Xin làm cho lòng tôi đơn thuần trong sự kính sợ danh Ngài”—Thi. 86:11.
- D. Chúng ta cần “tẩy sạch chính mình khỏi mọi nhơ bẩn của xác thịt và của linh mà hoàn hảo sự thánh biệt trong sự kính sợ Đức Chúa Trời”; ở đây, kính sợ Đức Chúa Trời là không dám chạm đến những điều không thuộc về Đức Chúa Trời hoặc không liên quan đến Ngài—2 Cô. 7:1; 6:17.
- E. Luôn kính sợ Christ là sợ xúc phạm Ngài là Đấng; điều này liên quan đến việc chúng ta thuận phục nhau; chúng ta cần phụng sự Chúa bằng sự kính sợ; khi đó, chúng ta sẽ yêu Chúa để vui mừng trong Chúa và vui hưởng Chúa—Êph. 5:18-21; Thi. 2:11-12; Hê. 12:28.
- F. Tất cả chúng ta nên kính sợ Đức Chúa Trời cách đúng đắn vì chúng ta, những người tin Christ, đều sẽ ứng hầu trước ngai phán xét của Christ; lúc đó, tức khi Ngài trở lại, Christ sẽ phán xét tín đồ của Ngài về phần thưởng mang tính thời kì chứ không phải về sự cứu rỗi đời đời của họ—2 Cô. 5:10; 1 Cô 4:4-5; 3:13-15; La. 14:10.
- G. Kính sợ Chúa là cách để được sống lâu (Châm. 10:27); Đức Chúa Trời yêu, cứu, bảo vệ, chúc phước và cung ứng cho những người kính sợ Ngài (Thi. 103:11, 13, 17; 85:9; 60:4; Châm. 14:26-27; Thi. 115:12-13; 34:9; 111:5).
- H. Gương mẫu về những người kính sợ Chúa là Nô-ê (Hê. 11:7), Áp-ra-ham (Sáng. 22:12), Giô-sép (42:18), Đa-vít (Thi. 2:11-12; 5:7), Nê-hê-mi (Nê. 1:11; 5:9, 15), và Hội thánh ban đầu (Công. 9:31).

V. Thật ra, sự kính sợ thánh dành cho Chúa là nguồn của niềm vui (Thi. 2:11), như là mạch sự sống (Châm. 14:27) và cây sự sống (11:30) để ban phát Đức Chúa Trời vào trong chúng ta hầu thực hiện gia tể của Ngài:

- A. Sự kính sợ Chúa chính là mạch sự sống để con người có thể xoay khỏi những bẫy sự chết; kính sợ Chúa, tin cậy Chúa, và ẩn náu trong danh Chúa là bước đi trên các lối sự sống (2:19; 5:6; 10:17; 14:27; 19:23; Thi. 16:11); các lối sự sống là các lối của cây sự sống, nguồn của cây ấy là chính Đức Chúa Trời (Châm. 3:13, 18; 11:30; 13:12; 15:4).
- B. Kính sợ Chúa sẽ dẫn đến sự sống; đó là đường hẹp (đường ít người đi, không nhiều người đi) sẽ dẫn đến sự sống; các lối sự sống là để chúng ta sống trong Đức Chúa Trời, nhờ đó chạm đến và đạt được sự sống; những lối này là những thông lộ mà Đức Chúa Trời đã đặt trong lòng chúng ta để chúng ta bước vào trong Ngài—19:23; Mat. 7:13-14; Thi. 84:5.
- C. Những đường sự chết là những con đường của cây tri thức thiện ác, nguồn của chúng là Sa-tan và được lộ ra trong bản ngã của chúng ta; sống trong bản ngã là ở ngoài hiện diện của Đức Chúa Trời, bước đi trong các lối của bóng tối và không có sự sống—Châm. 2:13; 3:5-7; 14:12; 16:25; Êph. 5:2, 8-9.

VI. Đức Chúa Trời hứa sẽ ban cho chúng ta, tức dân của Ngài, một lòng và một con đường để kính sợ Ngài trọn đời, hầu tốt cho chúng ta và tốt cho con cháu chúng ta, và Ngài đặt sự kính sợ Ngài vào lòng chúng ta để chúng ta không xoay khỏi Ngài—Giê. 32:39-40:

- A. Chúng ta, tức dân được chọn của Đức Chúa Trời, nên có một lòng—để yêu Đức Chúa Trời, tìm kiếm Đức Chúa Trời, sống Đức Chúa Trời và được cấu tạo Đức Chúa Trời để có thể biểu lộ Ngài—và một con đường—Đức Chúa Trời Tam Nhất là luật sự sống bề trong cùng với khả năng thần thượng của luật ấy—c. 39; 31:33-34; Gi. 14:6a; La. 8:2.
- B. Một lòng và một con đường này là sự đồng lòng hiệp ý (Công. 1:14; 2:46; 4:24; La. 15:6); chia rẽ là hậu quả của việc có lòng cho một điều gì đó khác hơn Christ và nhận lấy một con đường khác hơn Christ.
- C. Đức Chúa Trời đã lập một giao ước đời đời, tức giao ước mới; chính bởi giao ước này mà Đức Chúa Trời sẽ không xoay khỏi chúng ta, và Ngài đặt sự kính sợ Ngài vào lòng chúng ta hầu chúng ta không xoay khỏi Ngài—Giê. 32:40.
- D. Khi kính sợ Đức Chúa Trời, chúng ta được Đức Chúa Trời chỉ dẫn về con đường mà chúng ta nên chọn, và chúng ta có thể biết quyết nghị thân mật của Đức Chúa Trời và giao ước của Ngài; chỉ những ai kính sợ Đức Chúa Trời mới có thể có khả thi của Đức Chúa Trời về giao ước của Ngài, và Ngài chỉ ban quyết nghị thân mật của Ngài cho những người kính sợ Ngài—Thi. 25:12, 14.

VII. Sự kính sợ Chúa và yêu Chúa là hai kết quả tuyệt vời từ việc chúng ta được tha thứ các tội phạm:

- A. Sự tha thứ của Đức Chúa Trời không làm cho con người trở nên táo bạo và liều lĩnh; ân điển từ sự tha thứ của Đức Chúa Trời đem con người vào sự kính sợ Chúa; “Nơi Ngài có sự tha thứ, / Làm cho Ngài được kính sợ”—130:4.
- B. Ân điển từ sự tha thứ của Đức Chúa Trời cũng làm cho chúng ta yêu Đức Chúa Trời; lí do người nữ tội lỗi trong sách Lu-ca yêu Chúa nhiều là vì bà đã được Chúa tha thứ nhiều—7:39-50.
- C. Chúa càng tha thứ cho chúng ta, chúng ta càng kính sợ Ngài, và càng kính sợ Ngài, chúng ta càng yêu Ngài; về mặt tiêu cực, vì kính sợ Ngài nên chúng ta tránh làm những việc khiến Ngài không vui; về mặt tích cực, vì yêu Ngài nên chúng ta làm những việc khiến Ngài vui.

VIII. Châm Ngôn chương 31 trình bày cho chúng ta hai kiểu mẫu về những người kính sợ Chúa; một mặt, chúng ta nên giống như vua, một người hoàng tộc giống như Chúa, có uy quyền để cai trị; mặt khác, chúng ta nên là người nữ tài đức, biết cách sắp xếp, quản lí, chăm sóc và cung ứng cho nhu cầu của các thánh đồ trong nhà của Đức Chúa Trời:

- A. Châm Ngôn 31:3-9 nói về một vị vua đang trị vì—người không uống rượu nhưng phát ngôn cho quyền lợi của người khác và phục vụ công lí (tượng trưng cho Christ và những người đắc thắng của Ngài); chỉ loại người này mới có thể trị vì:
1. Chúa của chúng ta hoàn toàn ở dưới sự giới hạn của Đức Chúa Trời; vì thế, Ngài có thể trị vì cho Đức Chúa Trời; nếu có thể được Đức Chúa Trời giới hạn và nhờ đó xử lí chính mình thì chúng ta sẽ có thể trị vì cho Đức Chúa Trời.
  2. Trong việc cai trị dân, trước hết vua phải được chỉ dẫn, quản trị, cai trị và kiểm soát bởi lời của Đức Chúa Trời; đây cũng nên là nguyên tắc đối với các trưởng lão trong các Hội thánh—Phục. 17:14-20:
    - a. Để quản trị, quản lí Hội thánh, các trưởng lão phải được tái cấu tạo bằng lời thánh của Đức Chúa Trời; kết quả là họ sẽ ở dưới chính quyền của Đức Chúa Trời, tức là ở dưới sự cai trị và kiểm soát của Đức Chúa Trời.
    - b. Khi đó tự động Đức Chúa Trời sẽ ở trong các quyết định của họ, và các trưởng lão sẽ đại diện Đức Chúa Trời để quản lí các sự vụ của Hội thánh; loại quản lí này là thần quyền.
- B. Châm Ngôn 31:10 đến 11 mô tả về người nữ tài đức (12:4; 19:14; Ru. 3:11)—người khôn ngoan, tử tế, ân cần, có năng lực và có thể sắp xếp, quản lí, cung ứng cho người nhà của nàng; “Giá trị nàng trởi hơn châu ngọc” (Châm. 31:10); vinh hiển của nàng vượt hơn tất cả đồng bạn (c. 29); người nữ tài đức này hình bóng về Hội thánh và những thánh đồ yêu Chúa:
1. Đặc tính chính của người nữ tài đức là kính sợ Chúa (thờ phượng cách tôn kính, vâng phục, phụng sự và tin cậy Chúa với sự tôn trọng đầy kính cẩn); “Duyên là giả dối, sắc là hư không; / Nhưng người nữ nào kính sợ Đức Giê-hô-va sẽ được khen ngợi”—c. 30.
  2. Lòng của chồng người nữ tài đức này tin cậy nàng; “trọn đời nàng làm cho chồng được ích lợi, /chớ chẳng hề tổn hại” (c. 12); “Tại nơi cửa thành chồng nàng được biết đến, / Khi ngồi chung với các trưởng lão của xứ” (c. 23).
  3. Một người nữ tài đức và sáng suốt như vậy là đến từ Chúa để là mũ miện cho chồng nàng (12:4); các con và chồng nàng trởi dậy và chúc phước cho nàng (31:28); chồng nàng cũng khen ngợi nàng bằng cách nói rằng nàng trởi hơn hết thầy (c. 29).
  4. Người chồng nên được tận mắt thấy “cách sống thuần khiết” của vợ mình; trang sức của nàng không nên là giốc tóc, đeo vàng hay trang phục bên ngoài, “nhưng là người ẩn giấu của lòng với sự trang sức bất hoại bằng linh nhu mì và an tĩnh, đó là điều rất đáng giá trước mặt Đức Chúa Trời”—1 Phi. 3:1-4.
  5. Trong nếp sống Hội thánh đúng đắn, các chị em nên “ăn mặc đúng đắn, trang sức bằng sự thùy mị, đoan chính [tự kiểm chế], không phải bằng kiểu tóc cầu kì, vàng hay ngọc hay y phục đắt tiền, nhưng điều thích hợp với những người nữ xưng là tôn kính cách kính kiền ấy là bởi những việc tốt”; tôn kính cách kính kiền là sự kính sợ cách kính kiền đối với Đức Chúa Trời, sùng kính và tôn trọng Đức Chúa Trời, là điều thích hợp cho người thờ phượng Đức Chúa Trời—1 Ti. 2:9-10.
  6. Những người nữ lớn tuổi nên thể hiện sự cao trọng trong hành vi, cách cư xử của mình, hầu có thể “huấn luyện các thiếu phụ biết yêu chồng, yêu con, có tâm trí chín chắn, thuần khiết, biết trông nom nhà cửa, lương thiện, thuận phục chồng mình, để lời Đức Chúa Trời không bị phỉ báng” —Tít 2:3-5.
- C. Về phương diện đắc thắng, chúng ta nên giống như vua; về phương diện yêu Chúa, chúng ta nên giống như người nữ tài đức; là người giống như vậy sẽ làm chúng ta có giá trị và vinh hiển trước mặt Chúa.